

Протокол

№

гр. София, 17.01.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влагова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **8112** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК на именното повикване в 14.30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА В. В. Ч. - редовно призована, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ директор на Регионалната дирекция за социално подпомагане С. град – редовно призован, представлява се от юрк. С., с пълномощно представено днес.

ОТВЕТНИКЪТ изпълнителен директор на Агенция за социално подпомагане – редовно призован, представлява се от юрк. Л. с пълномощно представено днес.

СТРАНИТЕ /по отделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма пречка за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА постъпилата АП.

ДОКЛАДВА представено от ответника на 15.01.2013 г. становище от д-р В. Г. Л.-П..

ДОКЛАДВА представените с писмо от 27.12.2012 г. от ответника писмени доказателства.

Жалбоподателката - Поддържам жалбата. От отдел „Закрила на детето” има нов изготвен доклад от миналата седмица и моля да бъде представен. Представител на община „В.” идва у нас миналата седмица и трябва да има нов социален доклад. Миналата седмица между 5 и 10 беше проверката.

Юрк. С. – Оспорвам жалбата.

Юрк. Л. – Оспорвам жалбата. Водим трима свидетели за установяване на фактическите основания изложени в оспорената заповед и молим да ги изслушате в днешното съдебно заседание.

Жалбоподателката - Не възразявам.

По направеното искане за допускане на трима свидетели от процесуалния представител на ответниците СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА поисканите трима свидетели.

Снема самоличността на първия свидетел: Р. Б. С., 47 години, неосъждана, без дела и родство със страните. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК за даване на неверни сведения.

На въпроси на юрк. С.

Свидетелят каза – Жалбоподателката има една пълнолетна дъщеря, две деца настанени в специализирана институция, две момичета, с които работи друг отдел за закрила на детето. С А., В. и М. работи нашия отдел. Те са непълнолетни, малолетни, настанени в институция. Редът за подаване молба за реинтеграция е следният - подава се молба, след което се стартира процедура по проучване на възможностите за реинтеграция. Майката е подавала такива молби. Отваряни са случай за делата, работено е с нея, правени са множество посещения на адресите, посочени от майката – общо три адреса, последния в момента в О. купел. Правени са планове за реинтеграция, насочвана е към доставчик на социални услуги, за да се прецени родителския капацитет и възможността да отглеждане на децата. Насочена е към Ц. за обществена подкрепа на ул. С. П.. Посещавала е нередовно центъра и е изготвен доклад, че реинтеграция не е в интерес на децата. Всички постъпили молби се завеждат в дирекция „Социално подпомагане”. Последната подадена молба за реинтеграция на детето В. е съвсем наскоро и тъй като жената е сменила адреса си е изпратено писмо до ДСП „К. село” по местоживееие отново да бъде проучена. Жалбоподателката не желае да се възползва от доставчик на социални услуги. Последната молба е само за детето В.. Представям ви молбите подавани от жалбоподателката, включително последно подадената.

Юрк. С. - Нямаме други въпроси.

Жалбоподателката - Нямам въпроси.

Съдът освободи свидетеля.

СЪДЪТ снема самоличността на втория свидетел: О. Й. К., 40 години, неосъждана, без дела и родство със страните. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК за даване на неверни показания.

На въпроси на юрк. С.

Свидетелката каза - Работя в дом за социални грижи „С. П.”, като педагог. Наблюдавала съм контакти между В. и неговата майка в дните определени за срещи между тях. Смятам, че контактите им са неритмични, краткосрочни като време, от което детето не получава емоционална подкрепа, не усеща достатъчно добре чувство за привързаност към родител и принадлежност към семейството. Вторник и събота са дните за посещение на госпожа Ч.. Аз съм имала възможност да наблюдавам срещите

им само вторниците, тъй като работят от понеделник до петък. Не съм наблюдавала контактите им събота и неделя, когато госпожа Ч. по-често идва. Доста родители посещават децата си в институцията. Когато има успешни реинтеграции в семейна среда на децата, родителят посещава детето във всеки определен ден, пълноценно и дългосрочно. Контактите на В. с госпожа Ч. са крайно неритмични. Смятам, че при контакта им детето преживява радост заради храната, която му носят, на това се базира контакта и разговора между тях в повечето случаи. Госпожа Ч. отказва да го храни, казва, че той е голям и пораснал да се храни сам. Не е имало случай, в който да е проявила желание да смени памперса му и да го измие, а това е допустимо и много от родителите, които идват могат да го правят.

Жалбоподателката - Това не е вярно. Често има проблем, когато ходя при В. - или детето ще бъде изведено без мое разрешение от дома, или часът за посещения не се спазва и трябва да го чакам да се върне. Казват, че при мен не можело да се храни. В редки случаи са носили храна и са му давали да се храни в мое присъствие. Той е на 4 години и изпитва ужас, когато му кажат „хайде идвай В.“. Не се радва на лакомствата, а на мен. Няма как да му обясня защо не може да си тръгне с мен. Пита ме „Може ли да си облека якето и да се прибера с тебе? Детето беше без памперс, беше се напишкало и му се скараха. В дома винаги има претенции какво се прави, защо се прави.

Свидетеля – Има дневен режим в интерес на децата. Режимът е следния - стават в 7 ч., между 7 и 8 ч. се тоалират, в 8 ч. закусват, следват свободни игри, занимания, в 10 ч. ядат плод или пият плодов сок по-малките, до 11.30 ч. продължават да имат занимания, а според времето и метеорологичните условия ги изкарват навън, в 12 ч. обядват, следва следобеден сън и към 15.30 ч. следобедна закуска и занимания. Между 9.45 ч. и 11.45 ч. са часовете за посещение. Децата излизат на разходка според метеорологичните условия и това е много важно за тях, за да се чувстват добре. В. е бил изкарван в събота към 11 ч., защото майка му до този момент все още не е дошла. Може би сме нарушили правата ѝ в известна степен, но тъй като посещенията ѝ са неритмични - има месеци, в които тя не посещава детето въобще и считаме, че е добре за него да излезе навън с другите деца. Тя има възможност да го изчака и да продължи срещата с времето, което ѝ е отнето. Случвало се е В. да откаже на възможността да се срещне с майка си, защото в момента вижда, че другите деца се готвят да излязат навън. Ритмичността е от голямо значение за изграждане на емоционална връзка между дете и родител, а тук тя липсва.

Страните /поотделно/ - Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

СЪДЪТ сменя самоличността на третия свидетел – Д. Т. Г., 64 години, неосъждана, без дела и родство със страните. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

На въпроси на юрк. С.

Свидетелят каза – Работя в Дом за медико социални грижи - медицинска сестра съм в групата на В.. Много често се е случвало да съм на смяна в периодите, когато майката на В. е идвала на посещения, защото е имало периоди, в които не е идвала с месеци.

Той се радва, когато идват, но не съм забелязала да плаче и страда, когато си отива. Не съм забелязала да търсят емоционален контакт с детето, а той търси ласката, много е мил и емоционален. Когато са били на двора и съм ги наблюдавала посещенията се състояха да донесат лакомства, вафли и прочие и той се върти около тях, обменя някоя и друга дума и си тръгват. Може би време след това, след срещата, той изпада в афективни състояния, става по-нервен, по-избухлив, може да удари някое от децата в момент на афект, прави го рядко, но след тяхно тръгване и не винаги. Това е поне аз каквото съм видяла. Другите родители, когато работят за реинтеграция се държат с децата с много нежност, чувство, гледат да ги приобщят, приласкаят, тук не съм видяла такова нещо, а доста време съм в тази група и познавам В. много добре, за да мога да преценя неговото състояние.

Страните /поотделно/ - Нямаме повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля.

Жалбоподателката - Моля да разпитате баща ми като свидетел.

По така направеното искане СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Снема самоличността на четвъртия свидетел: П. Т. Я., 63 годишен, неосъждан, без дела със страните, родство с жалбоподателката – биологичен баща.

На въпроси на жалбоподателката

Свидетелят каза – От 4 години ходя с дъщеря ми на посещения, жестока борба е. Домът е под всякаква критика, отношението също. За 5 деца, които ги водят сирачета, заедно с нейното 9 В., другите нямат посещение, а тя ходи редовно, аз ходя с нея. Храната е под всякаква критика, забраниха му да яде. Тя му носи сладкиши. Преди той не знаеше колко да яде, ставаше му тежко на корема. Идват от дома да се подпишат само как е протекло свиждането, на две на три. Дъщеря ми пита какво му е здравословното състояние и никой не й казва. В. не може да говори, няма кой да го учи. Може ли 24 часа, 2 часа да пише, какво ще научи там. Да не говорим за другите. Регионални директори седят на масата, взимат парите и никой не взима отношение. Нали се говори навсякъде да се взимат децата, да се отглеждат в семейна среда. Една от сестрите казва – нас ни интересуват парите. Тази, която иска да осинови В., как се държи с дъщеря ми, как процедира спрямо нея, да я заплашва – добре, че не съм бил тогава с нея. Ще я заплашват с пистолет. Ж., че не е извадила телефона да снима, как я е пресрещнала пред дома. Всички казват, че няма връзка с детето емоционална, това не е вярно, ето показвам ви от моя телефон снимка с него. Дъщеря ми има клипчета с него в нейния телефон. Ако не я познава ще ли говори с нея?

Жалбоподателката - На рожден ден на В. отидох, въпросната осиновителка е била тогава на втория етаж, а на мен ми казаха, че горе се били събрали да празнуват рождения ден. Не ми дадоха да дам тортата. Тя, осиновителката, ме посрещна и ме пита „Ти ли си В.? и ме преследваше. На делото за осиновяване там е плакала, доколкото знам. Детето ми казва, че въпросната С. щяла да му бъде майка. Новото му име щяло да бъде М. М.. Но той каза, че не иска и знае, че си има майка. Когато обжалвах решението за вписване на децата казаха, че това са шаблони, защо съм била отишла да обжалвам. Искам с регионалния директор да говоря, юриста нищо не знае. Колкото деца са в дома всичко е заради социалната политика в страната. А. беше

настанен, защото нямаше финансова възможност да го гледам и беше временно настанен. В. беше настанен, защото не отговарях на условията, в които живееше в Г. – имало животни, а тогава отглеждахме животни. И той беше настанен в дома. М. социалните от общината се обадиха в болницата в 1-ва градска, че нямала съм право да си взема детето и го заведоха директно в дома. М. беше с парализа на този етап и трябваше да се стигне необходимото тегло. Когато излязох от болницата тя беше в педиатрия и имаше декларация, че ще си взема детето като направи необходимите килограми. В деня да го взема казаха, че не мога.

Юрк. Л. - Цялата преписка е в цялост с всички молби за реинтеграция.

По доказателствата СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с жалбата писмени доказателства.

ПРИЕМА представените с АП писмени доказателства.

ПРИЕМА днес представените от първата свидетелка писмени доказателства – заявление № РД 94ВВ-0050/12.12.2012 г., писмо изх. № 242-0017/04.01.2013 г., две молби за реинтеграция от 23.11.2009 г. за А. и В., доклад за резултатите от предоставяне на социална услуга № 74-0026/06.04.2010 г., направление за ползване на социални услуги № 3 от 22.01.2010 г. и писмо № 74-0024/24.03.2010 г.

ПРИЕМА представено от ответника на 15.01.2013 г. становище от д-р В. Г. Л.-П..

ПРИЕМА представените с писмо от 27.12.2012 г. от ответника писмени доказателства.

Страните /поотделно/ - Няма да сочим други доказателства.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Жалбоподателката - Моля да отмените оспорената заповед и В. да се върне в семейна среда при мен.

Юрк. С. – Моля да оставите жалбата без уважение. От събраните писмени и гласни доказателства е видно, че са налице законовите изисквания по чл. 84, ал. 2 вр. чл. 93, ал. 2 от Семейния кодекс. Тези изисквания не са формални, а са налични и това е видно от предложената реинтеграция на родителя, който не е подавал, в 6-месечния срок преди издаване на заповедта за вписване, никаква молба за реинтеграция на сина си. Въпреки, че тази заповед е издадена на 17.04.2012 г., месец март, жалбоподателката е уведомена за тези последици, но няма подадена молба за реинтеграция и тя е в интерес на детето. Майката не може да осигури реинтеграция на В. и останалите деца, ако беше такава, каквато казва поне едно от децата щеше да е при нея.

Юрк. Л. - Моля да отхвърлите жалбата и да оставите в сила оспорената заповед. От страна на АСП ние разглеждаме случая в качеството на горестоящ орган. От 07.06.2012 г. има доклад, който е потвърдил констатираните обстоятелства – майката не е подала в изискуемия 6-месечен период молба за реинтеграция на детето или за промяна на мярката за закрила на детето. Майката няма битови условия и родителски капацитет за отглеждане на децата, което е доказано от събраните писмените и гласни доказателствени средства. Тя не е отглеждала нито едно от 6-те си деца. Към В. не е проявявала никакви действия на обгрижване. Въпреки, че жалбоподателката е уведомена лично на 28.03.2012 г. за последствията от чл. 84, ал. 2 вр. чл. 93 от

Семейния кодекс, от нейна страна няма подадена молба за реинтеграция.

Жалбоподателката - На въпросната дата бях извикана и казаха, че молба трябва да се пусне. С. въпрос за ползване на услугите на център за обществена подкрепа и аз им казах, че не разполагам с възможност за посещението му, защото и аз работя. С. въпрос, че не го посещавам центъра - спазвах всеки ден за посещение на центъра, но бях в процес на търсене на работа. Когато им казах, че работното ми време съвпада с това за посещение на центъра казаха, че не искам да го посещавам. Самата социална каза, че няма смисъл да пускаме молби. Имам молби подавани много от момента, когато влезе закона за 6-те месеца, след това множество молби съм пускала при всеки социален работник поемащ случаите на В. и А., но нямам входящи номера и доказателства, че съм пуснала такива молби. Последната молба беше пусната декември месец 2012 г. От 2009 г. няколко пъти се спазваше срока и съм пускала много молби за реинтеграция. Молбата се пише на лист без входящ номер, без нищо. Последната молба за реинтеграция на В. я изискаха от съда, във връзка с делото за осиновяване и затова е пусната само за него. Тогава беше, че не може да се издаде на момента. Аз съм отгледала три деца в семейна среда, затова нека не казват, че не съм отгледала нито едно от децата си. Голямата дъщеря ми е на 22 години, допреди 3 г. беше при мен. Другите ми две дъщери са на 12 и 14 и до съответно 9 и 11 годишна възраст съм ги гледала при мен.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.09 ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: